

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2005, föstudaginn 26. ágúst, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Eiríkur Áki Eggertsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Íris Ösp Ingjaldsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 3/2005**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækinu F, Reykjavík, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 1. mars 2005 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 24. febrúar 2005. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 16. mars 2005, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 2. maí 2005. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 9. maí 2005, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 12. maí 2005.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 31. maí og 26. ágúst 2005.

II.

Málsatvik.

Með umsókn, dagsettri 4. mars 2004, sótti sóknaraðili um að stofna debetkortareikning hjá varnaraðila. Samþykkti varnaraðili umsóknina og var reikningur nr. XXXX stofnaður í nafni sóknaraðila. Um mánaðamótin maí-júní 2004 kveðst sóknaraðili hafa orðið þess var að fé vantaði inn á reikning hans hjá varnaraðila og hafi hann þá óskað eftir því við varnaraðila að kallað yrði eftir greiðslukvittunum vegna debetkortaviðskipta hans frá 2. apríl 2004 til og með 10. maí 2004. Með bréfi til varnaraðila, dagsettu 19. janúar 2005, ítrekaði sóknaraðili að hann hefði ekki séð greiðslukvittanir fyrir 29 úttektum, samtals að fjárhæð kr. 24.005. Með bréfi, dagsettu 7. febrúar 2005, sendi varnaraðili sóknaraðila yfirlit yfir hreyfingar á tékkareikningi hans árið 2004.

Af gögnum málsins verður ráðið að sóknaraðili hafi óskað eftir rannsókn lögreglu á meintum ólögðum úttektum af debetkortareikningi hans, en að lögregla hafi hinn 13. júlí 2004 ákveðið að halda ekki áfram rannsókn málsins, sbr. 1. mgr. 76. gr. laga um meðferð opinberra mála nr. 19, 1991. Kærði sóknaraðili ákvörðun lögreglustjóra til ríkissaksóknara 26. júlí 2005 og ítrekaði kæru sína með bréfi, dagsettu 5. janúar 2005. Með bréfi, dagsettu 5. febrúar 2005, staðfesti ríkissaksóknari ákvörðun lögreglustjóra.

Málinu var vísað til úrskurðarnefndar með kvörtun, dagsettri 24. febrúar 2005.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili kveðst óska eftir úrskurði um rétt viðskiptavina banka til að fá tafarlaust afhentar kvittanir fyrir „*rétthæfni korthafa*“. Kveður hann engan hafa gert grein fyrir þeim fjármunum sem hann sakni.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess aðallega að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni en til vara að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu styður sóknaraðili í fyrsta lagi þeim rökum að málið heyri ekki undir úrskurðarnefndinni, sbr. a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Telur varnaraðili ekki vera uppi réttarágreining milli aðila málsins í skilningi ákvæðisins. Þá geti varnaraðili ekki séð að sóknaraðili hafi neina lögvarða hagsmuni að því að fá svar við hvaða upplýsingar bönkum sé skylt að veita. Í öðru lagi vísar varnaraðili til þess að krafa sóknaraðila verði ekki metin til fjár, sbr. b-lið 6. gr. áðurgreindra samþykktar. Í þriðja lagi telur varnaraðili að kröfugerð sóknaraðila sé svo óljós að vísa verði máli hans frá úrskurðarnefndinni.

Varakröfu sína styður varnaraðili þeim rökum að hann geti ekki afhent umbeðin gögn og að hann hafi svarað beiðni sóknaraðila í samræmi við þær reglur og þá samninga sem gildi um þessi efni. Af gögnum sem varnaraðili hafi látið sóknaraðila í té verði ráðið að fimm úttektir á tímabilinu frá 2. apríl 2004 til 10. maí 2004 hafi verið framkvæmdar í hraðbanka, ein í tilteknum banka en aðar vegna viðskipta í verslunum og öðrum fyrirtækjum þar sem greitt hafi verið með korti sóknaraðila. Varnaraðili kveður úttektir úr hraðbanka vera á ábyrgð sóknaraðila enda beri hann m.a. ábyrgð á leyninúmeri sem fylgi debetkorti hans og notað sé við úttektir úr hraðbönkum. Vísar varnaraðila í þeim efnum til reglna og skilmála um notkun debetkorta sem sóknaraðili hafi gengist undir við stofnun debetkortareiknings síns. Sölunótur þær sem sóknaraðili fari nú fram á afrit af séu bókhaldsgögn þeirra fyrirtækja þar sem viðskipti með umrætt debetkort hafi farið fram. Hvíli sú skylda á fyrirtækjunum að varðveita sitt eintak af sölunótunum í sjö ár, sbr. 20. gr. laga um bókhald nr. 145, 1994. Þá vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili hafi kært málið til lögreglu sem ekki hafi talið ástæðu til frekari aðgerða.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili óskar eftir því að kveðinn verði upp úrskurður um rétt viðskiptavina banka til að fá tafarlaust afhentar kvittanir fyrir „*rétthæfni korthafa*“, eins og segir í kvörtun. Í bréfi sínu til nefndarinnar, dagsettu 12. maí 2005, segir sóknaraðili að spurning sín sé mjög einföld, þ.e. hvort bönkum sé skylt að framvísa greiðslukvittunum „*þeim sem sanna rétthæfni korthafa sé það umbeðið, eða ekki.*“

Af gögnum málsins má ráða að sóknaraðili hafi ekki haft undir höndum 29 greiðslukvittanir vegna úttekta að fjárhæð kr. 24.005 á tímabilinu 2. apríl 2004 til 10. maí 2004. Hins vegar kemur ekki fram um hvaða kvittanir sé að ræða eða vegna hverra viðskipta. Þá verður og ráðið að hann hafi við rannsókn lögreglu kannast við undirskrift sína á tveimur greiðslukvittunum, en ekki liggur fyrir hversu háa úttekt um var að ræða í hvort skipti. Sóknaraðili hefur enga fjárkröfu haft uppi á hendur varnaraðila. Felur málalátillitunadur í sér beiðni um að nefndin svari þeirri lögspurningu hvort fjármálafyrirtækjum sé skylt að hlutast til um afhendingu kvittana fyrir úttektum af debetkortareikningum.

Samkvæmt a-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár, og samkvæmt e-lið 6. gr. ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Með vísan til þess og þess sem fyrr er rakið verður ekki hjá því komið að vísa máli sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 26. ágúst 2005.

Guðjón Ólafur Jónsson

Eiríkur Áki Eggertsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Íris Ösp Ingjaldsdóttir